

NOTY O AUTORACH

Ks. Jerzy B a j d a, profesor, teolog. Urodzony w 1928 r. w Krakowie. Studia z zakresu teologii w Instytucie Teologicznym w Tarnowie, prawa kanonicznego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz teologii moralnej na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie. W latach 1969-1973 wykładowca teologii moralnej na tymże Papieskim Wydziale Teologicznym. Od 1973 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, związany z Instytutem Studiów nad Rodziną w Łomiankach.

Główne obszary badań: podstawy teologii moralnej, szczególnie teologia powołania oraz problematyka teologicznomoralna małżeństwa i rodziny.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Powołanie małżeństwa i rodziny* w serii „Teologia małżeństwa i rodziny”, t. 1 (1980); *Powołanie chrześcijańskie jako zasada teologii moralnej* (1984).

Wojciech C h u d y, doktor, filozof, publicysta. Urodzony w 1947 r. w Dąbrowie k. Wielunia. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1983 r. pracownik naukowy KUL. Obecnie zastępca redaktora naczelnego kwartalnika „Ethos”.

Członek zarządu Instytutu Jana Pawła II KUL. Członek Towarzystwa Naukowego KUL. Działacz na rzecz zbliżenia środowisk akademickich Polski i RFN.

Laureat II Nagrody w konkursie im. R. Schneidera (1981) oraz wyróżniony Nagrodą POL-KUL (Australia).

Główne obszary zainteresowań: filozofia poznania, metafizyka, filozofia człowieka, nauczanie Jana Pawła II, myśl filozoficzna G. W. Hegla, antropologiczne i aksjologiczne aspekty niepełnosprawności, szeroko rozumiana problematyka społeczna.

Publikacje książkowe: *Refleksja a poznanie bytu* (1984); *Filozofia wieczysta w czas przełomu* (1986); *Teatr bezsłownej prawdy* (red., 1990); *W łupinie orzecha czyli filozofia bez przesady* (1992); *Rozwój filozofowania a „pułapka refleksji”* (1993).

Maciej I ł o w i e c k i, dziennikarz, felietonista. Urodzony w 1935 r. w Szarleju-Piekary Śląskie. Studia na Wydziale Biologii Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 1956-1961 asystent na tymże Uniwersytecie, 1959-1982 członek Kolegium Redakcyjnego tygodnika „Polityka”, a od 1974 do 1987 r. miesięcznika „Problemy”. Następnie, do 1992 r. redaktor naczelny tygodnika „Spotkania”, do 1993 r. prezes Komitetu Redakcyjnego „Spotkań”.

Członek Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich, od 1980 r. wiceprezes SDP, od 1990 do 1993 r. – prezes. Członek-założyciel i członek Rady Głównej Towarzystwa Popierania i Krzewienia Nauk. Przewodniczący Rady Mediów i Informacji przy Prezydencie RP. Członek (wiceprzewodniczący) Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Wyróżniony I Nagrodą Klubu Dziennikarzy Naukowych SDP, Nagrodą PAN, Nagrodą SDP im. S. Konarskiego, Nagrodą im. Brunona Winawera i in.

Główny obszar zainteresowań: aktualne zagadnienia społeczno-polityczne, problematyka mediów oraz ogólne problemy nauki i cywilizacji.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Nasz wiek XX* (1967); *Nowy, niezbyt wspaniały świat* (1972); *Dzieje nauki polskiej* (1981); *Z tamtej strony lustra* (1987); *Niepokój dwutysięcznego roku* (1989); *Figle naszego świata* (1992). Autor licznych artykułów i felietonów, m.in. w stałej rubryce „Polityki” pt. *Nasz wiek XX*.

Jan Maria J a c k o w s k i, magister, publicysta. Urodzony w 1958 r. w Olsztynie. Studia historyczne na Uniwersytecie Warszawskim.

W latach 1984-1990 starszy redaktor w wydawnictwie „Arkady” w Warszawie, od 1990 r. sekretarz redakcji kwartalnika „Fotografia”, obecnie również dziennikarz I programu TVP.

Członek Katolickiego Stowarzyszenia Dziennikarzy.

Autor ponad trzystu artykułów prasowych o tematyce społeczno-politycznej, związanych z problematyką rodziny, mass mediów i zagadnieniem Nowej Ewangelizacji Europy.

Twórca cyklicznych programów telewizyjnych „Rodzina Rodzinie” i „Drogi do wolności”, współautor „Interpelacji”.

Publikacje książkowe: *Interpelacje. Kulisy manipulacji* (współautor, 1991); *Bitwa o Polskę* (1993).

Karol K l a u z a, doktor, teolog. Urodzony w 1947 r. w Szczecinie. Studia teologiczne na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie i na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1972-1981 dokumentalista w Instytucie Nawozów Sztucznych w Puławach. Od 1981 r. na KUL-u: do 1983 r. dokumentalista w Bibliotece Uniwersyteckiej, następnie adiunkt w Zakładzie Leksykograficznym, a od 1988 r. w Instytucie Jana Pawła II KUL. Obecnie – sekretarz Instytutu. Od 1988 r. sekretarz redakcji kwartalnika „Ethos”.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL, ACIESTI (Towarzystwa Wykładowców Zagadnień Komunikacji Społecznej – organu Międzynarodowej Katolickiej Unii Prasy) i Katolickiego Stowarzyszenia Dziennikarzy (od 1991 r. wiceprezes).

Główne obszary badań: dogmatyka, teologiczna refleksja nad komunikowaniem społecznym.

Autor artykułów z zakresu teologii dogmatycznej, problematyki środków społecznego przekazu oraz współczesnej historii Kościoła. Tłumacz tekstów teologicznych z języka włoskiego. Publikacje książkowe: *Leon Dehon – założyciel Sercanów* (1988); *Słownik pojęć zakonnych* (współautor, w druku); *Antologia Wypowiedzi Urzędu Nauczycielskiego Kościoła na temat mass mediów* (współredaktor, w druku).

Bp Adam L e p a, doktor, teolog, pedagog, duszpasterz. Urodzony w 1939 r. w Łodzi. Studia teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Łodzi oraz w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, pedagogiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1966 do 1981 r. duszpasterz akademicki oraz duszpasterz nauczycieli. Od 1978 r. wykładowca psychologii i pedagogiki mediów masowych w Wyższym Seminarium Duchownym w Łodzi. W latach 1988-1993 rektor tegoż Seminarium. W 1988 r. konsekrowany na biskupa (diecezja łódzka).

Przewodniczący Komisji Episkopatu Polski do Spraw Środków Społecznego Przekazu. Członek Komisji Episkopatu do Spraw Duszpasterstwa Ogólnego, Komisji Głównej II Krajowego Synodu Plenarnego oraz Europejskiego Komitetu Biskupów do Spraw Mediów Masowych (CEEM).

Główne obszary badań: psychologia i pedagogika mediów masowych, katechetyka, nowa propaganda, mitologia antykościelna. Autor ponad 150 artykułów naukowych i publicystycznych z tych dziedzin.

Ks. Janusz N a g ó r n y, profesor, teolog, duszpasterz. Urodzony w 1950 r. w Korczowie k. Lwowa. Studia w Wyższym Seminarium Duchownym w Lublinie oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1973-1976 wikariusz w kolegiacie zamojskiej. Od 1979 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Ponadto, w latach 1984-1992 duszpasterz nauczycieli diecezji lubelskiej, a obecnie, od 1991 wykładowca dla środowisk nauczycielskich.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL.

Główne obszary badań: biblijny fundament moralności chrześcijańskiej, moralność zawodowa, moralność społeczna.

Autor licznych artykułów z powyższej problematyki, publikowanych w wydawnictwach zbiorowych i czasopismach specjalistycznych.

Ks. Marian R u s e c k i, profesor, teolog. Urodzony w 1942 r. w Janowie Lubelskim. Studia teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Lublinie i na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1966-1967 wikariusz w Garbowie, a następnie – w Lublinie. Od 1974 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Współpracownik redakcji *Encyklopedii Katolickiej*.

Przewodniczący Ogólnopolskiej Sekcji Teologii Fundamentalnej przy Komisji Episkopatu Polski do Spraw Nauki Katolickiej. Członek Towarzystwa Naukowego KUL.

Główny obszar badań: teologia fundamentalna, szczególnie nauka o cudach.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Wierzyć moim dzieciom. Funkcja motywacyjna cudu w teologii XX w.* (1988); *Z zagadnień światopoglądu chrześcijańskiego* (red., 1988); *Istota i geneza religii* (1989); *Cud w myśli chrześcijańskiej* (1992); *Problem cudu w religiach pozachrześcijańskich* (w druku).

Wojciech S a d u r s k i, doktor habilitowany, prawnik. Urodzony w 1950 r. w Warszawie. Studia prawnicze na Uniwersytecie Warszawskim.

Od 1972 do 1980 r. pracownik naukowo-dydaktyczny UW. W latach 1981-1982 profesor na Uniwersytecie w Sydney, następnie (1983-1984) w Melbourn i obecnie ponownie w Sydney.

Członek Australijskiego Towarzystwa Filozofii Prawa (od 1991 r. przewodniczący), Światowego Stowarzyszenia Filozofii Prawa (IVR – w latach 1985-1992 sekretarz generalny). Redaktor naczelny kwartalnika „Sydney Law Review”.

Wyróżniony doroczną nagrodą Australijskiej Akademii Nauk Społecznych i wybrany na członka tej Akademii.

Główne obszary badań: filozofia prawa, teoria prawa, etyka i filozofia polityczna.

Publikacje książkowe: *Neoliberalny system wartości politycznych* (1980); *Teoria sprawiedliwości* (1988); *Giving Desert Its Due* (1985); *Moral Pluralism and Legal Neutrality* (1990); *Racje liberala* (1992). Autor licznych artykułów i redaktor wielu publikacji zbiorowych.

Oscar Luigi S c a l f a r o, prezydent Republiki Włoskiej, polityk. Urodzony w 1918 r. w Novarze. Studia prawnicze na Katolickim Uniwersytecie Świętego Krzyża w Milano, sędzia. W czasie wojny przewodniczący Akcji Katolickiej w Novarze, zaangażowany w organizowanie pomocy dla antyfaszystowskiego podziemia.

Po 1945 r. prokurator w Sądzie Przysięgłych w Novarze i Aleksandrii. W 1946 wybrany do Zgromadzenia Ustawodawczego z okręgu Torino-Novara-Vercelli. Od 1948 r. bez przerwy – poseł. W latach 1949-1952 wiceprzewodniczący Komisji Specjalnej do Spraw Sądu Konstytucyjnego. Sekretarz i wiceprzewodniczący grupy parlamentarnej Chrześcijańskiej Demokracji, członek Rady Krajowej, a w latach 1949-1954 również Zarządu Centralnego ChD. W 1954 r. podsekretarz w Ministerstwie Pracy i Spraw Socjalnych, 1954-1955 podsekretarz w Radzie Ministrów, 1955-1958 – w Ministerstwie Sprawiedliwości, 1959-1962 – w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych. W latach 1963-1964 wiceprzewodniczący Specjalnej Komisji Parlamentarnej do Spraw Walki z Mafią. Od 1963 do 1966 r. przewodniczący Komisji do Spraw Wyborów do Parlamentu. W latach 1964-1966 wicesekretarz polityczny, a w latach 1970-1972 sekretarz organizacyjny Chrześcijańskiej Demokracji. Od 1966 do 1968 r. Minister Transportu i Lotnictwa Cywilnego. Od 1972 r. przewodniczący Urzędu Legislacyjnego. W latach 1972-1973 Minister Edukacji. Od 1975 do 1983 r. wiceprzewodniczący Parlamentu, a następnie do 1987 r. Minister Spraw Wewnętrznych. W latach 1987-1992 członek Komisji Stałej Parlamentu

do Spraw Zagranicznych i Wspólnoty Europejskiej. Od 1992 r. przewodniczący Parlamentu. Od tegoż roku prezydent republiki.

Josef S e i f e r t, profesor, filozof. Urodzony w 1945 r. w Salzburgu (Austria). Studia filozoficzne w Salzburgu i Monachium. W latach 1969-1973 pracownik naukowo-dydaktyczny na Uniwersytecie w Dallas (USA). Obecnie rektor i profesor Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein). Redaktor naczelny czasopisma filozoficznego „Aletheia” i serii „Studies in Phenomenological and Classical Realism”.

Główne obszary badań: teoria poznania, metafizyka, antropologia filozoficzna, etyka.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Erkenntnis objektiver Wahrheit. Die Transzendenz des Menschen in der Erkenntnis* (1972); *Das Leib und Seele. Ein Beitrag zur philosophischen Anthropologie* (1973); *Was ist und was motiviert eine sittliche Handlung?* (1976); *Das Leib-Seele-Problem in der gegenwärtigen philosophischen Diskussion* (1979); *Back to „Things in Themselves”. A Phenomenological Foundation for Classical Realism* (1987); *Essere e Persona. Verso una fundazione fenomenologica di una metafisica classica e personalistica* (1989); *Schachphilosophie* (1989).

Aleksander S o ł ż e n i c y n, pisarz. Urodzony w 1918 r. w Kisłowodsku. Studia na wydziale matematyczno-fizycznym Uniwersytetu Rostowskiego i w moskiewskim Instytucie Filozofii, Literatury i Historii.

W okresie wojny odznaczony za walkę na froncie i awansowany do stopnia kapitana. W 1945 r. zdegradowany, aresztowany (w wyniku inwigilacji prywatnej korespondencji) i skazany na osiem lat obozu pracy. W 1953 r. zwolniony i zesłany do Kazachstanu. W 1956 r. zrehabilitowany. Od tegoż roku zamieszkały w Riazaniu, do 1964 – nauczyciel. W 1962 po publikacji *Jednego dnia Iwana Denisowicza* uznany za wielkiego pisarza. Od 1967 r., po przeprowadzce pod Moskwę, coraz bardziej zaangażowany w działalność dysydencką. Od 1968 – publikacje za granicą. W rok później usunięty ze Związku Pisarzy Sowieckich. W 1970 uhonorowany przyznaniem mu Nagrody Nobla. W 1974 r. aresztowany i deportowany. Od tego czasu za granicą, do 1976 r. w Szwajcarii, a obecnie w USA.

Wśród licznych wyróżnień doktorat honoris causa Internationale Akademie für Philosophie.

Najbardziej znane publikacje: *Odin dzień Iwana Dienisowicza* (1962, wyd. w języku polskim *Jeden dzień Iwana Denisowicza*, 1989); *Rakowyj korpus* (1968; pol. *Oddział chorych na raka*, 1971); *W krugie pierwom* (1968; pol. *Krąg pierwszy*, 1970); *Archipelag Gulag* (1973; w języku polskim 1974); *Lenin w Zurychu* (1975; w języku polskim 1988), wielokrotnie wznawiane i tłumaczone na inne języki, od 1978 r. wydawane w Paryżu jako *Dzieła zebrane*.

Tadeusz S t y c z e ń SDS, profesor, filozof, etyk. Urodzony w 1931 r. w Wołowicach koło Krakowa. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Obecnie kierownik Katedry Etyki, kierownik (i członek Rady Naukowej) Instytutu Jana Pawła II KUL, redaktor naczelny kwartalnika „Ethos”.

Profesor Instytutu Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II przy Uniwersytecie Lateraneńskim w Rzymie. Członek-współzałożyciel Internationale Akademie für Philosophie (Dallas, USA, obecnie Liechtenstein), członek Societas Ethica, Towarzystwa Naukowego KUL. Konsultor Papieskiej Rady do Spraw Rodziny. Redaktor „Roczników Filozoficznych” KUL (z. 2), współpracownik czasopisma „Anthropotes” „Il Nuovo Areopago” i „La Nuova Europa”.

Główne obszary badań: etyka, metaetyka, antropologia filozoficzna i teologiczna, myśl Jana Pawła II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Problem możliwości etyki jako empirycznie uprawomocnionej i ogólnie ważnej teorii moralności. Studium metaetyczne* (1972); *Zarys etyki. Część I:*

Metaetyka (1974); *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Etyka niezależna?* (1980); *W drodze do etyki* (1984); *Die Würde des Menschen* (współautor, 1986); *Jedynie prawda wyzwala. Rozmowy o Janie Pawle II* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Wolność w prawdzie* (1987); *Sein und Handeln in Christus* (współautor, 1988); *Nienarodzony miarą demokracji* (red., 1991); *Wprowadzenie do etyki* (1993); *Urodziłeś się, by kochać* (1993); *Solidarność wyzwala* (1993).

Bp Jan Szlaga, profesor, dr habilitowany, teolog, biblista. Urodzony w 1940 r. w Gdyni. Studia w Wyższym Seminarium Duchownym w Pelplinie, na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Papieskim Instytucie Biblijnym w Rzymie. Wieloletni pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 1984 do 1988 r. prorektor tej Uczelni. Członek Towarzystwa Naukowego KUL, Studiorum Novi Testamenti Societas oraz od 1981 r. redakcji *Encyklopedii Katolickiej*. Od 1988 biskup pomocniczy diecezji chełmińskiej, a od 1992 r. ordynariusz pelpliński.

Główne obszary badań: hermeneutyka biblijna, egzegeza Ewangelii, Dziejów Apostolskich, Listu do Hebrajczyków.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Nowość przymierza Chrystusowego według Listu do Hebrajczyków* (1979); *Wstęp ogólny do Pisma świętego* (opracowanie redakcyjne, współautor, 1986). Autor wielu artykułów specjalistycznych.

Ks. Jerzy Szymik, doktor, teolog, poeta, duszpasterz młodzieży. Urodzony w 1953 r. w Pszowie na Górnym Śląsku. Studia w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym, w Papieskim Instytucie Teologicznym w Krakowie oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1972-1979 wikariusz w Siemianowicach Śląskich i Chorzowie-Batorym. Od 1991 r. pracownik redakcji „Gościa Niedzielnego”. Od tegoż roku – pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Obecnie również wykładowca w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie (w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Katowicach) oraz w Instytucie Pastoralnym ATK (w Katowicach).

Członek Towarzystwa Naukowego KUL.

Główne obszary badań: metodologia teologii, pogranicze teologii i literatury, sakramentologia, eklezjologia.

Autor artykułów naukowych i popularyzatorskich z powyższych dziedzin oraz esejów, felietonów, recenzji, reportaży i trzech tomików poetyckich: *Uczę się chodzić* (1988); *Wstęp wolny* (1992); *Zupełnie inaczej* (1993).

Rafał A. Ziemiękiewicz, magister, dziennikarz, pisarz, wydawca, polityk. Urodzony w 1964 r. w Piasecznie k. Warszawy. Studia polonistyczne na Uniwersytecie Warszawskim.

Od 1986 do 1990 r. pracownik miesięcznika literackiego „Fantastyka”. W latach 1991-1992 współpracownik radia WAWA, od 1993 r. Polskiego Radia (audycje cykliczne „Ring wolny” i „Literatura nie-poważna”, ponadto felietony polityczne i wywiady). Od 1990 r. redaktor naczelny magazynu literackiego „Feniks” i stały współpracownik tygodnika „Najwyższy Czas”. Rzecznik prasowy Unii Polityki Realnej. Współzałożyciel Forum „Młoda Prawica”

Autor wielu artykułów dotyczących polityki oraz spraw gospodarczych, recenzji i szkiców krytycznoliterackich (zwłaszcza dotyczących literatury masowej), powieści: *Skarby Stolinów* (1990) i *Wybrańcy bogów* (1991), nowel oraz tomów opowiadań: *Władca szczurów* (1987) i *Zero złudzeń* (1991).